

EZRA

IN HET KORT

AUTEUR: Onbekend, mogelijk Ezra

DATEERING: Tussen het jaar 430 en 423 voor Christus

INHOUD: Terugkeer uit ballingschap en herbouw van de tempel

Wie schreef het?

Het is onduidelijk wie de auteur is van het Bijbelboek Ezra. Een gedeelte (Ezra 7:27-9:15) is in de ik-ovorm geschreven. Mogelijk is Ezra daarvan de schrijver. In het algemeen worden Kronieken, Ezra en Nehemia als een doorlopende geschiedschrijving met dezelfde boodschap gezien. Mogelijk zijn deze boeken ook in dezelfde kring ontstaan.

Het Bijbelboek Ezra is niet het enige boek waarin we over Ezra lezen. We komen hem ook tegen in het Bijbelboek Nehemia. Daarin wordt beschreven hoe hij het volk onderwijst in de wet van God (Neh. 8, zie ook 9). Ezra is dertien jaar eerder dan Nehemia naar Jeruzalem gekomen (zie 2). Beide mannen hebben nauw met elkaar samengewerkt (zie bijv. Neh. 8:9-10). De priester Ezra als geestelijk leider, Nehemia als politiek leider.

Wanneer is het geschreven?

Het Bijbelboek Ezra is in ieder geval geschreven na het jaar 430 voor Christus (Neh. 13:6) en voor het jaar 423 voor Christus (de dood van koning Artaxerxes).

Over welke tijd gaat het?

De Bijbelboeken Ezra en Nehemia beschrijven de geschiedenis van het Joodse volk na de ballingschap tot en met het optreden van Ezra en Nehemia (zie 2). Het Bijbelboek Ezra geeft informatie over een periode van een kleine honderd jaar. Het Perzische rijk is dan de wereldmacht. De Perzen hebben onder leiding van koning Kores de Babyloniërs verslagen. Tijdens de regering van zijn opvolgers breidt het rijk zich verder uit. Ook Juda is onderdeel van het Perzische rijk (zie 1). De vorige wereldmachten Assyrië en Babel onderdrukten de overwonnen volken met harde hand. De Perzische heersers stellen zich verdraagzaam op. Zij proberen zo hun onderdanen voor zich te winnen.

Het Bijbelboek Ezra bestaat uit twee delen. Het eerste deel, de hoofdstukken 1-6, behandelt de terugkeer van Israël uit Babel en de periode die direct daarop volgt. Het tweede deel, de hoofdstukken 7-10, vertelt de geschie-

denis van de priester Ezra zelf. Die gebeurtenissen spelen zich veel later af (zie ook 2).

Wat is de kern?

Het Bijbelboek Ezra laat zien hoe God Zijn belofte vervult (Ezra 9:8-9). Israël keert terug uit ballingschap, de tempel in Jeruzalem wordt herbouwd en de eredienst hervat.

Wat is bijzonder?

AANSLUITING Het boek Ezra sluit goed aan op het Bijbelboek 2 Kronieken. In het laatste hoofdstuk van 2 Kronieken wordt beschreven hoe de koning van Babel, Nebukadnezar, Jeruzalem verwoest en een groot deel van de inwoners wegvoert naar Babel. Het boek eindigt met verzen van hoop: er zal na zeventig jaar een terugkeer komen omdat God dat heeft beloofd aan Zijn knecht Jeremia (Jer. 25:11 en Jer. 29:10). Het boek Ezra begint met dezelfde woorden als waarmee 2 Kronieken eindigt (vgl. 2 Kron. 36:22-23 en Ezra 1:1-3).

LEIDING Een centraal thema in het Bijbelboek Ezra is Gods leiding. Hij zorgt ervoor dat koning Kores aan de Joden toestemming geeft om terug te keren (Ezra 1:1). God maakt koningen gewillig (vgl. Spr. 21:1). Dat blijkt

niet alleen bij koning Kores, maar ook bij de koningen Darius (Ezra 6:22) en Artahastata (Ezra 7:6 en 27). God zorgt er ook voor dat er mensen zijn die terugwillen keren (Ezra 1:5). In het verhaal van Ezra's terugkeer wordt de 'hand van God' maar liefst zes keer genoemd (zie Ezra 7:6, 9 en 28 en Ezra 8:18, 22 en 31). Ezra merkt Gods leiding op en dankt God ervoor (Ezra 7:27-28). Omdat Ezra weet dat God alles leidt, bidt hij om Gods hulp. En 'Hij liet Zich van ons verbidden' (Ezra 8:21-23).

BEDREIGING Dat God alle dingen leidt, betekent niet dat er geen moeilijkheden zijn. Het voortbestaan van het Joodse volk wordt bedreigd. Die bedreiging komt van buitenaf en van binnenuit. Van buitenaf is er de tegenstand van de Samaritanen, zowel in de tijd van Zerubbabel als in de tijd van Ezra en Nehemia. Van binnenuit is er het probleem van de huwelij-

ken met een heidense man of vrouw, waardoor de Joodse godsdienst gevaar loopt (Ezra 9-10).

EREDIENST De terugkeer is niet alleen een terugkeer naar het land, maar ook een terugkeer naar de dienst van God. Altaar en tempel worden opgebouwd op dezelfde plaats waar ze eerst hebben gestaan (Ezra 3:3 en Ezra 5:15). De offerdienst wordt hersteld 'gelijk geschreven is in de wet van Mozes' (Ezra 3:2). Muziek en zang gebeuren 'naar de instelling van David' (Ezra 3:10). De eredienst wordt weer georganiseerd 'naar het voorschrift des boeks van Mozes' (Ezra 6:18). Ezra komt naar Jeruzalem om het volk te onderwijzen in de wet van God (Ezra 7:10, zie ook 9). De teruggekeerde ballingen hebben een groot verlangen om naar Gods Woord te leven.

BEKENTNIS De boodschap van de profeten in de tijd voor de ballingschap

HOE IS DE INDELING?

1-2	Terugkeer uit ballingschap onder leiding van Zerubbabel en Jésu
3-6	Herbouw van de tempel gaat van start
4	Tempelbouw ligt stil
5-6	Bouw wordt hervat; inwijding van de tempel
7-8	Terugkeer uit ballingschap onder leiding van Ezra
9-10	Heidense vrouwen worden weggevoerd

had meestal geen effect. Daarom kwam God met Zijn straffen (2 Kron. 36:15-16). Na de ballingschap is dat anders. Er wordt gelaisterd naar de prediking van Haggai en Zacharia (Ezra 5) en naar de schuldbelijdenis van Ezra (Ezra 9). Het volk bekeert zich.

1. HET PERZISCHE RIJK TEN TIJDE VAN EZRA (OMVANG ROND HET JAAR 458 V. CHR.)

De Tempelberg in Jeruzalem. In het jaar 538 voor Christus keert een deel van het volk Israël terug uit ballingschap (Ezra 1-2). De tempel wordt herbouwd en de eredienst hervat (Ezra 5-6).

2. CHRONOLOGIE

Kores maakt bekend dat de Joden mogen terugkeren naar hun vaderland. Hij wil dat zij in Jeruzalem de tempel herbouwen. De gebruiksvoorwerpen die Nebukadnezar uit de tempel had geroofd, worden meegegeven.

De terugkeer naar Jeruzalem

1 In 'het eerste jaar nu van Kores, koning van Perzië, opdat volbracht werd het 'woord des HEEREN, uit den mond van Jeremia, verwekte de HEERE den geest van Kores, koning van Perzië, dat hij een stem liet doorgaan door zijn ganse koninkrijk, zelfs ook in geschrifte, zeggende:

2 Zo zegt Kores, koning van Perzië: De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is.

1:1 God had ongeveer zeventig jaar geleden door middel van de profeet Jeremia voorgezegt dat het volk Israël terug zou keren naar zijn land (Jer. 25:12 en Jer. 29:10-14), ook Jer. 44:28 en Jer. 45:1 en 1:1). In het eerste regeringsjaar van Kores (het jaar 538 v. Chr.) is het over de Perzische koning neemt een besluit en zorgt ervoor dat iedereen in zijn rijk het hoort. God zegt ervoor dat Kores dat doet. Wanneer de Heere iets belooft, doet Hij het ook.

1 verwekte de geest op
4 lieden zijner plaats plaatsgenoten
4 bevorderlijk zijn helpen
4 have goederen
4 benevens noot
5 maakten zich op massen zich gereed voor vertrek
5 hoofden der vaderen familiehoofden
5 benevens noot
6 sterkten hun handen onterbeuden
6 vaten voorwerpen

3 Wie is onder ulieden van al Zijn volk? Zijn God zij met hem, en hij trekke op naar Jeruzalem, dat in Juda is; en hij bouwe het huis des HEEREN, des Gods van Israël; Hij is de God, Die te Jeruzalem woont.

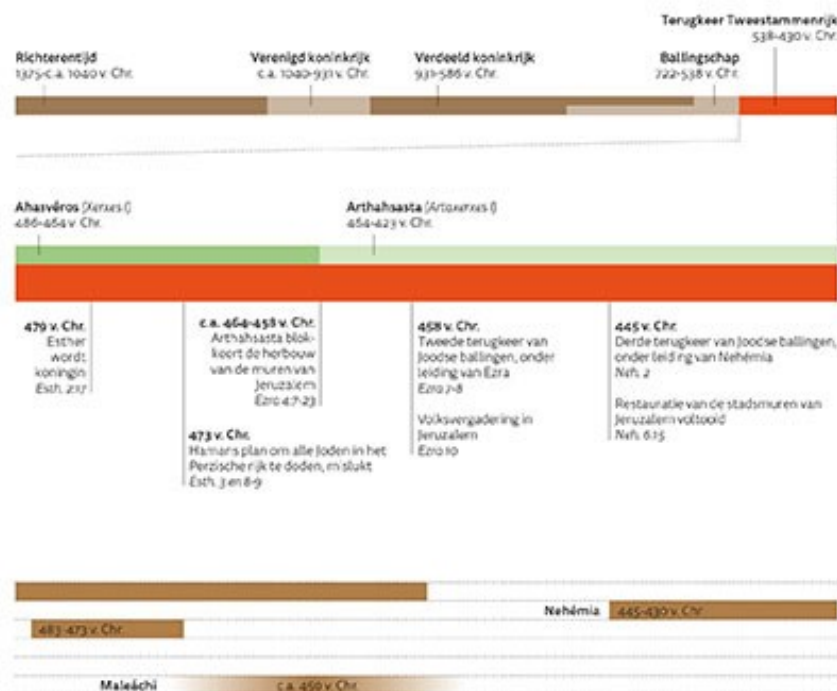
4 En al wie achterblijven zou in enige plaatsen waar hij als vreemdeling verkeert, dien zullen de lieden zijner plaats bevorderlijk zijn met zilver en met goud en met have en met beesten; benevens een vrijwillige gave voor het huis Gods, Die te Jeruzalem woont.

5 Toen maakten zich op de hoofden der vaderen van Juda en Benjamin, en de priesters en de Levieten, benevens een iegelijk wiens geest God verwekte, dat zij optrouwen om te bouwen het huis des HEEREN, Die te Jeruzalem woont.

6 Allen nu die rondom hen waren, sterkten hun lieder handen met zilveren vaten, met goud, met

sen gaan mee, die door God gewijgd worden gemaakt om de tempel te herbouwen. Het is opvallend dat dit vers alleen spreekt over de stammen van Juda en Benjamin (het Tweestammenrijk). Over een terugkeer van de overige stammen van Israël lezen we nergens in het Oude Testament.

1:6 De buren van de Joden luisteren naar het bevel van koning Kores (vers 4). Zij geven de Joden alarrii geschrokken.

3. SESBÁZAR

Wie was Sesbázar (Ezra 1:11)? Sommigen denken dat hij dezelfde persoon is als Zerubbabel. Dat is echter niet aannemelijk. De namen Sesbázar en Zerubbabel zijn allebei Babylonische namen. Het ligt niet voor de hand dat één persoon twee Babylonische namen heeft. Vergelijk dit met Daniël, die naast zijn Hebreeuwse naam een Babylonische naam had (Belsazar; Dan. 1:7). Sesbázar is van Joodse afkomst. Hij wordt immers 'vorst van Juda' genoemd (Ezra 1:8). Hij is door koning Kores aangesteld tot landvoogd over Juda (Ezra 5:14). Hij zorgt ervoor dat de fundamenten van de tempel worden gelegd (Ezra 5:16).

have en met beesten en met kostelijkheden; behalve alles wat vrijwilliglijk gegeven werd.

7 Ook bracht de koning Kores uit, de vaten van het huis des HEEREN, die 'Nebukadnezar uit Jeruzalem had uitgevoerd, en had ze gesteld in het huis zijns gods.

8 En Kores, de koning van Perzië, bracht ze uit door de hand van Mithredath, den schatmeester, die ze Sesbázar, den vorst van Juda, 'toetelde.

1:7-11 Nebukadnezar had al de gebruiksvoorwerpen uit de tempel in Jeruzalem geroofd en naar Babel gebracht (2e K. 24:13 en 2 K. 26:7). Mithredath, de schatbewaarder, moet de voorwerpen teruggeven

6 have goederen
7 vaten voorwerpen
8 bracht ze uit
8 toetelde overdroeg en toelde
9 bekken schalen
10 vaten voorwerpen
11 kinderen bewoners
1 landschap gewest, provincie
1 gevangenis ballingschap
2 getal der aantal

9 En dit is hun getal: dertig gouden bekken, duizend zilveren bekken, negen en twintig messen; **10** Dertig gouden bekers, vierhonderd en tien andere zilveren bekers; andere vaten, duizend. **11** Alle vaten van goud en van zilver waren vijfduizend en vierhonderd; deze alle voerde Sesbázar op, met degenen die van de gevangenis opgevoerd werden, van Babel naar Jeruzalem.

Een overzicht van de mensen die terugkeren naar Juda. Ook wordt verslag gedaan van de aankomst in Juda.

Register van hen die terugkeerden

2 Dit zijn de kinderen van dat landschap die op-togen uit de gevangenis der weggevoerden, die Nebukadnezar, koning van Babel, weggevoerd had naar Babel, die naar Jeruzalem en Juda zijn wedergekeerd, een iegelijk naar zijn stad; **2** Dewelke kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehémia, Serája, Beëlaja, Mórdchai, Bilsan, Mispar, Bigvai, Rehum en Bájana. Dit is het getal der

aan de Joden. Alles wordt geteld en overhandigd aan Sesbázar, de leider van de Joden (ver. 11). Met 'gevangenis' wordt hier de Babylonische ballingschap bedoeld. **2:1** Iedereen komt terug naar zijn stad, naar

de stad waar zijn familie vroeger heeft gewoond. Het gaat hier over het 'overblijfsel' waarvan de profeten gesproken hebben. God brengt Zijn volk terug (2e K. 23:3). **2:2** Dit vers noemt de leiders van de Joden.

ÉFEZE

IN HET KORT

AUTEUR: Paulus

LEZERS: Christenen in Éfeze en omliggende plaatsen

DATERING: Het jaar 60 of 61 na Christus

INHOUD: Onderwijs over leer en leven van een christen

Wie schreef het?

De *Éfezbrief* is geschreven door de apostel Paulus. Zie voor meer informatie over Paulus de inleiding op Romeinen.

Aan wie is het gericht?

De apostel Paulus schrijft een brief aan de christenen uit Éfeze en de omliggende plaatsen (zie ook 1 en 2). De apostel is eerder op bezoek geweest in deze havenstad (zie Hand. 19 en 20).

Wanneer is het geschreven?

Paulus schrijft de brief als hij gevangen zit (Ef. 3:1, Ef. 4:1 en Ef. 6:20). De apostel zat langere tijd gevangen in Cesaréa (Hand. 23-26) en in Rome (Hand. 28). De brief aan de gemeente van Éfeze is waarschijnlijk geschreven vanuit Rome in het jaar 60 of 61 na Christus.

Wat is de kern?

Paulus benadrukt in de *Éfezbrief* dat een zondaar uit genade zalig wordt door het geloof (Ef. 2:8-9). Hij roept de gelovigen in Éfeze op om iedere dag weer te leven tot eer van God (Ef. 2:10 en Ef. 4:1-3).

Wat is bijzonder?

LOFPRIJZING Het eerste hoofdstuk van Éfeze bevat een uitvoerige lofprijzing op de drie-enige God (Ef. 1:3-14). Deze verzen vormen in het Grieks één lange zin. Paulus wijst op het grote

voorrecht van gelovigen. De hemelse Vader heeft ze lief met een eeuwige liefde. Hij verlost hen door de kruisdood van Zijn eigen Zoon en Hij geeft hun hiervan een blijde zekerheid in het hart door Zijn Heilige Geest Die in de gelovigen woont.

REINHEID In Éfeze 2 vers 11-22 wijst Paulus op de eenheid die er in Christus is tussen Jood en heiden. Vóór de komst van Christus leek de situatie van de heidenen hopeloos (Ef. 2:12). Door Christus Jezus is dat veranderd. De scheidingsmuur tussen Jood en heiden is afgebroken (Ef. 2:14). In Christus zijn zowel de Joden als de heidenen 'huisgenoten Gods' (Ef. 2:19).

IN CHRISTUS In de *Éfezbrief* gebruikt Paulus zo'n 35 keer de term 'in Christus'. Hij geeft daarmee aan dat we niet kunnen leven en sterven zonder nauwe verbondenheid met Christus Zelf, door het geloof.

In Christus ligt de zaligheid van een christen.

KERK Paulus geeft in deze brief veel onderwijs over het wezen, de kern van de christelijke gemeente (Ef. 4:1-16). Éfeze wordt daarom wel de 'kerkbrief' genoemd. Het wezen van de kerk wordt door Paulus onder andere vergeleken met een tempel (Ef. 2:21), het lichaam van Christus (zie o.a. Ef. 1:22-23 en Ef. 4:12) en de bruid van Christus (Ef. 5:22-33).

2. ÉFEZE

Éfeze was een belangrijke havenstad aan de westkust van Klein-Azië, het huidige Turkije (zie 1). In Éfeze stond een belangrijke tempel van de godin Artemis (haar Romeinse naam is Diana, Hand. 19:24). Deze tempel was in de Oudheid een van de zeven grote wereldwonderen. In Handelingen 19 lezen we hoe mensen die financieel afhankelijk waren van de tempel in opstand kwamen. In het plaatselijke theater schreeuwen de inwoners van Éfeze twee

LEVENSTIJL In de laatste hoofdstukken van Éfeze staan veel aanwijzingen voor een christelijke levensstijl. Paulus roept christenen op om vergevingsgezind te zijn (Ef. 4:32) en elkaar hartelijk lief te hebben (Ef. 4:3-5). Hij waarschuwt voor het misbruik van de tong (Ef. 4:29) en roept op om in Gods kracht dapper te strijden tegen duivelse machten (Ef. 6:10-20).

uur lang 'Groot is de Diana der Éfëzoren!' (zie Hand. 19:34). Het theater van Éfeze was ontzettend groot. Geschat wordt dat er zeker 20.000 mensen in konden.

In Éfeze ontstaat ook een christelijke gemeente. Deze gemeente bestaat uit christenen met een joodse achtergrond en christenen met een heidense achtergrond. De gemeente is door Paulus gesticht. Hij bezoekt Éfeze verschillende keren. Tijdens zijn derde zendingsreis verblijft hij zelfs

HOE IS DE INDELING?

1:1-2	Groot
1:3-14	Lofprijzing van God om Zijn genadegeven
1:15-23	Gebed voor de gemeente
2-3	Heil in Christus voor Jood en heiden
4-6:20	De verantwoordelijkheden van een christen
6:21-24	Mededelingen en groet

drie jaar in Éfeze (Hand. 18:23-20:1). In Handelingen 20 vers 17-38 lezen we hoe Paulus in Mileté op een indrukwekkende manier afscheid neemt van de ambtsdragers van de gemeente te Éfeze. Van de stad Éfeze is vandaag weinig meer over. Door oorlogen, financiële tegenslagen en zware aardbevingen raakte de stad in verval. Bij archeologische opgravingen zijn resten van de tempel van Artemis gevonden. Ook zijn er beelden haar opgegraven.

1. ÉFEZE

Restanten van het theater van Éfeze (zie ook Hand. 19:29)

Paulus looft God voor de geestelijke zegeningen die de gelovigen in Efeze hebben ontvangen. Hij bidt dat de Heilige Geest hun nog meer laat zien hoe rijk ze zijn door het geloof.

Oprichting en zegengroet

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus door den wil Gods, den heiligen die te Efeze zijn, en gelovigen in Christus Jezus: 2 Tim. 1:10-12; 2 Tim. 1:1
2 Genade zij u en vrede van God onzen Vader en den Heere Jezus Christus. 1 Kor. 1:3; 1 Kor. 1:4

Geestelijke zegeningen uit vrije genade naar Gods welbehagen
3 Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus. 1 Kor. 1:3; 1 Kor. 1:4

3. DE DRIE-ENIGE GOD

Paulus heeft in zijn IJfbrizing (Ef. 1:3-14) oog voor de drie goddelijke Personen. Een kind van God is:
 ■ Verkoren door God de Vader (vers 4-6);
 ■ Verlost door de Zoon (vers 7-10);
 ■ Verzegeld door de Heilige Geest (vers 13-14)

4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, 'opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

5 Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus in Zich-zelven, naar het welbehagen van Zijn wil;

6 Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft 'in den Geliefde;

7 'In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,

8 Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;

9 Ons bekendgemaakt hebbende 'de verborgen-

3 gezegend geloofde (de uitlijng)

5 verordineerd voorbestemd tot

6 tot prijs tot lof

11 verordineerd voorbestemd tot

11 voornemen raadbesluit

12 tot prijs tot lof

20 gewrocht gewerkt

heid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zich-zelven;

10 Om in de bedeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide wat in den hemel is en wat op de aarde is;

11 In Hem, in Welken wij ook 'een erfdeel geworden zijn, wij, die tevoren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;

12 Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij die eerst in Christus gehoopt hebben.

13 In Welken ook zij zijn, nadat zij het Woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in Welken zij ook, nadat zij geloofd hebt, 'zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte,

14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot 'de verkozene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

Christus het Hoofd der gemeente

15 'Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,

16 Houd niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden;

17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;

18 Namelijk verlichte ogen uwer verstands, opdat zij moogt weten welke is de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom is der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht is aan ons, die geloven, 'naar de werking der sterke Zijner macht,

20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, 'en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel,

21 Ver boven alle overheid en macht en kracht en

4. GOEDS KRACHT

God de Vader heeft volgens Efeze 1 vers 20-23 op vier manieren Zijn almachtige kracht in Christus laten zien. Hij heeft:

- Christus uit de dood opgewekt (vers 20);
- Christus in de hemel opgenomen (vers 20);
- Christus tot Heerser aangesteld over alles (vers 21-22);
- Christus Hoofd gemaakt van de kerk (vers 22-23).

heerschappij, en allen naam die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst;

22 'En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;

23 'Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen Die alles in allen vervult.

Paulus beschrijft Gods genade in het redden van zondaren. Vervolgens schrijft hij hoe Joden en heidenen samen één gemeente vormen door de geloofsband met Jezus Christus.

Uit genade zalig

2 En 'u heeft Hij mede levend gemaakt, daar zij dood waart door de misdaden en de zonden,

2 'In welke zij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den 'overste van de macht der lucht, van den geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;

3 Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen.

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde waarmede Hij ons liefgehad heeft,

5 Ook toen wij dood waren door de misdaden,

23 Desgenen van Hem

2 eertijds vroeger

7 betonen bewijzen

7 toekomstige

10 voorbereid van tooren maar ge-moest

11 eertijds vroeger

11 voorbeeld ontbesneden, niet zoden

14 den middelmuur des afscheidels tussemuur die scheiding maakte

'heeft ons levend gemaakt met Christus ('uit genade zijt gij zalig geworden),

6 En heeft ons medeopgewekt, en heeft ons medegezet in den hemel in Christus Jezus;

7 Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, 'het is Gods gave;

9 Niet uit de werken, 'opdat niemand toerne,

10 Want wij zijn Zijn maaksel, 'geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Jood en heiden één in Christus

11 Daarom, gedenkt dat gij, die eertijds heidenen waart in het vles, en die voorhuis genaamd werd van degenen die genaamd zijn besnijdenis in het vles, die met handen geschildert;

12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

13 Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.

14 'Want Hij is onze Vrede, Die deze beide één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidels geboeken hebbende,

15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vles tenietgemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaende; opdat Hij die twee in Zich-zelven tot één nieuwen mens zou scheppen, vrede makende,

16 En opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijand-

1:1-2 Paulus groet de gelovigen (heiliger) in Efeze (zie ook 2:1 en Gal. 2:1). Hij wenst te genade en vrede toe. Vrede volgt waar genade komt.

1:3 God zegent de gelovigen met alle geestelijke, hemelse zegeningen die er in Christus zijn. Deze zijn 3-14 vormen in het Grieks één lange zin (zie ook 3:1).

1:4 De eerste zegen is de uitverkiezing. Al voordat God hemel en aarde schiep (voor de grondlegging der wereld) had God mensen op het oog. Hij zoekt ze in de tijd met Zijn liefde op. Het doel daarvan is dat ze vlekkeloos (heilig en onberispelijk) voor Hem leven.

1:5 God heeft mensen bestemd om als Zijn kinderen te worden grootgebracht. God doet dat niet op grond van iets in de mens. Hij neemt mensen aan naar het welbehagen van Zijn wil, wie Hij wil (vgl. Deut. 7:7-8).

1:6 Het doel van de aanneming tot kinderen is dat de gelovigen God gaan grootmaken om Zijn heerlijkheid genade. De genade van God blijkt uit het zonden van de Heere Jezus (3:14; zie Matth. 3:17).

1:7 In Christus (in Wijsheid) zijn de gelovigen verlost van de zonden. De verlossing is er

door Zijn bloed. Christus droeg de straf op de zonde. Het offer van Hem was nodig om de misdaden te kunnen vergeven. Gods genade is niet kostbaar, maar onuitputtelijk rijk (rijkdom Zijner genade).

1:8-9 God moecht Zijn genade bekend door de verkondiging van het Evangelie. Daarin maakt Hij Zijn verborgen helplan bekend (hetwelk Hij voorgenomen had). De inhoud van dat helplan is dat Hij zondaren reedt door Zijn Zoon.

1:10 Op Gods tijd, de tijd na Pinksteren (de volheid des tijds), zullen zowel hemelbewoners als aardbewoners, en de schepping (zie 2 Petr. 3:13) onder de heerschappij van Christus worden gebracht.

1:11 In Christus zijn de gelovigen tot een erfdeel gemaakt. Dat is volgens het plan dat God heeft uitgedacht (raad van Zijn wil).

1:12 God werdt grootgemaakt om alles wat Hij heeft gedaan voor de mensen die in Christus geloven en hopen op de eeuwige zaligheid. In dit vers bedoelt Paulus met welke christenen van joodse afkomst. God werkte 'toerst' in hen.

1:13-14 Ook de heidenen (gij) mogen delen in het heil. Zij kwamen tot geloof nadat zij het Evangelie hoorden. De Geest is het Stempel dat ze echt het eigendom van Christus zijn en de hemelse erfenis zullen ontvangen. 'Verlossing' slaat op de verlossing op de oordeelsdag.

1:15-16 Paulus dankt God voor het geloof van de Efeziërs. Bidden is voor Paulus dagelijks werk. Daar hoort ook voorbede en dankzegging voor gelovigen bij. De versen 15-23 vormen, net als de versen 3-14, in het Grieks één zin. Het is een gebed van Paulus waarin hij bidt of de christenen in Efeze meer inzicht mogen krijgen in de rijke genade van Christus Jezus.

1:17-20 Paulus bidt dat de gelovigen door de Heilige Geest meer zicht krijgen op de rijkdom van de genade, op de hoop waartoe ze geroepen zijn en op de rijke erfenis die hun wacht. Hij noemt God de Vader der heerlijkheid. God de Vader is vol van heerlijkheid. Hij is de Bron van al deze genadegeven (Ef. 3:16). Verder bidt Paulus dat zo Gods grote kracht mogen kennen (zie 4:1). Die is nodig om mensen echt te laten leven. Het is de macht die werkte in Christus toen God Hem uit de do-

den opwekte en Hem aan Zijn rechterhand zette (zie Ps. 110:1).

1:21-23 Christus is nu Zijn hemelvaart verheven boven alles en iedereen. God heeft Hem macht gegeven over alles. Verder heeft God Hem aan de christelijke gemeente worst; hier vergeleken met het lichaam van Christus (zie ook Rom. 12:4-5).

2:1 Christus wakt zondaren op uit de geestelijke dood. Zijn opstandingkracht is nodig om zondaren levend te maken. De woorden 'heeft Hij mede levend gemaakt' staan niet in de grondtekst. De Statenvertalers hebben deze woorden toegevoegd om de zin in het Nederlands compleet te maken.

2:2 De christenen uit Efeze leefden (wandelden) vroeger zoals de duivel innaste van de macht der lucht dat wilde. De Efeziërs verschilden niet van de kinderen der ongehoorzaamheid; mensen die nog leven onder de macht van de duivel.

2:3 Voordat God ingrijpt, leeft iedereen, ook de Jood, in de zonde. We kunnen naar onze verdorven natuur (vles) en wenselen

ons in de zonde. Van jongs af aan rust daarom de toorn van God op ons.

2:4-5 God zoekt ons in onze verlorenheid op. Daaruit blijkt Zijn grote barmhartigheid en liefde (Ex. 34:6). Toen we geestelijk dood waren in onze zonden, maakte Hij ons levend uit pure genade.

2:6 God maakt niet alleen levend (vers 5), maar geeft dat de gelovige ook geestelijk deel in de opstanding en hemelvaart van Christus. De gelovigen zijn als het ware begrepen in Christus. Dat brengt hen ook tot nieuw leven.

2:7 Gods genade en goedertierenheid schitteren niet alleen in de eerste eeuw na Christus. Ook in de eeuwen daarna werkt God door Zijn Geest genade in harten van zondige mensen.

2:8 De gelovige heeft niets waarop hij zich kan beroemen. De zaligheid komt van God en wordt ontvangen door het geloof. Door te geloven spreekt een zondaar het falis-siment uit over zichzelf. Hij beseft dat ook het geloof een geschenk van God is.

2:9 Goede werken van de mens zijn geen reden waarom de zaligheid wordt ontvangen.

2:10 God heeft de gelovigen gemaakt tot wie ze zijn. In Christus Jezus mogen ze goede werken doen. Toen God Zijn Zoon gaf, bereidde Hij de goede werken voor. Hij geeft de wil en de kracht om ze te doen.

2:11-12 Paulus herinnert de christenen met een heldense achtergrond eraan dat ze vroeger zonder God leefden. Ze vielen buiten het verbond. Zonder Christus was hun situatie hopeloos. Door de Joden (Jürgen die genaamd zijn besnijdenis in het vles) werden ze verschrikkelijk 'voorhuis' (ontbesneden) genoemd.

2:13-14 De verzoening door Christus beperkt zich niet tot de Joden. Christus heeft de muur van ceremoniële wetten die Jood en heiden scheidde, afgebroken. Er is nu geen verschil meer tussen gelovige Joden en gelovige heidenen. Ze zijn één geworden.

2:15-16 Er bestond vijandschap tussen Joden met Gods wet en heidenen zonder Gods wet. Christus heeft die vijandschap vernietigd (afgebroken). Omdat Christus zowel Jood als heiden aan het kruis met God verzoende, zijn ze nu in Gods oog één.